Sportivii de la Steaua în vizită la „Grivița Roșie"

Patru autobuze au poposit simbătă dimineața in curtea uzinelor de utilaj chimic și petrolier „Grivița Roșie". În dorința de a cunoaște mai bine momente din istoria atelierelor, unde acum 30 de ani au avut loc eroicele lupte ale ceferiștilor, numeroși sportivi de la clubul „Steaua" au venit in mijlocul muncitorilor și s-au intilnit cu unii dintre participanții la grevele ceferiste.

Printre sportivii clubului Steaua s-au numărat Paul Merghișescu, Ilie Stelian, Maria Navasart, Gheorghe Ion, Virșie Bărbuceanu, intreaga echipă de fotbal in frunte cu Voinescu, Constantin, Jenei, Tătaru, Mateianu și Raksi, boxerii Stelian Costescu, A. Ghirșic și alții.

A fost o vizită emoționantă, plină de prețioase invățăminte.

Carnet de reporter

LA PLENARĂ...

„Vreau ca in numele asociației sportive din comuna Birghiș, raionul Agnita, să informez plenara asupra modului in care s-a muncit anul trecut in asociația noastră și a rezultatelor obținute pe tărimul activității sportive de mase..."

Cu glas hotărit, o tinără dinspre fundul sălii continua să prezinte tabloul bogatei activități sportive ce se desfășoară în comuna Birghiș — regiunea Brașov: *„Sub îndrumarea permanentă a consiliului raional UCFS, asociația noastră sportivă a înregistrat în anul 1962 o serie de succese, dintre care cel mai important este acela că la marile competiții de mase, Spartachiada de vară a tineretului, „Cupa Agriculturii" și Spartachiada de iarnă, au fost angrenați toți membrii UCFS..."*

La sfîrșit, aplauzele celor ce o ascultaseră au însemnat totodată felicitări adresate inimoșilor colectiviști din Birghiș, care înregistraseră rezultate frumoase nu numai pe ogoarele gospodăriei, ci și în activitatea sportivă.

Abia într-una din pauze am putut sta de vorbă cu *Ana Cimpeanu*, bibliotecară la căminul cultural din comună, secretara asociației sportive. Am aflat de la ea că un rol important în dezvoltarea sportului în comună l-au avut echipele model din Agnita care, cu prilejul unor „duminici cultural-sportive" au demonstrat în fața spectatorilor frumusețea diferitelor discipline.

— *Sportivii de la Voința, Tricotajul, Sănătatea și Școala medie din Agnita*, ne spune Ana Cîmpeanu, *i-au învățat pe tinerii din comuna noastră să facă sport, i-au inițiat în volei, tenis de masă, gimnastică, atletism și în alte sporturi. Un alt „cîștig" al nostru a fost acela că, cu prilejul „duminicilor cultural-sportive" au fost amenajate o serie de terenuri de sport (volei, fotbal, handbal în 7, o groapă pentru sărituri, o popicărie etc.), folosite din plin cu prilejul competițiilor de mase ce au urmat. Nici acum, în timpul iernii, activitatea nu a stagnat. Pe lingă întrecerile din cadrul Spartachiadei de iarnă, aproape în fiecare seară sala clubului sătesc este plină, iar masa de tenis construită de noi și mesele de șah nu cunosc odihna.*

Toate acestea au fost posibile la Birghiș datorită sprijinului acordat de organizația de partid cît și colaborării rodnice pe care asociația sportivă a avut-o cu comitetul comunal U.T.M. în munca de atragere în activitatea sportivă a cît mai mulți oameni ai muncii, a întregului tineret din comună. *„La concursurile de popice avem și participanți în vîrstă de cîte 67 de ani, dar care au inima tînără și se întrec chiar de la egal cu juniorii din comună"*, ne spunea Ana Cîmpeanu.

Suflul de viață nouă din satele patriei noastre s-a făcut simțit și la Birghiș, loc unde, cu ani în urmă, cuvîntul *sport* nici nu fusese măcar auzit. Să amintim, în continuare, și faptul că în 1962, activitatea turistică a luat o dezvoltare deosebit de mare față de anii 1959—1960. Anul trecut, de pildă, peste 250 de țărani colectiviști au vizitat Capitala țării, au făcut cunoștință cu litoralul Mării Negre, s-au plimbat cu vaporașele pe lacul de la Bicaz, au vizitat noile construcții ale socialismului la Onești și Săvinești.

În comuna Birghiș din raionul Agnita, sportul i-a cucerit pe tineri ca și pe vîrstnici...

MIRCEA TUDORAN

Sportivi cu care ne mindrim

Fochistul de pe locomotiva 150 048

Viscol puternic. Nu se vedea la cițiva pași. Locomotiva 150048, de la depoul C.F.R. Buzău, ce remorca o garnitură de marfă, era condusă de partida **Ion Ghița**—mecanic și **Ștefan Gilescu**—fochist. Trenul mai avea de parcurs distanța Mărășești—Buzău. Locomotiva gemea, înfruntind cu greu palele de zăpadă. Mecanicul și fochistul priveau cu atenție prin geamul marchizei. Fețele le erau incordate. Viscolul le fulgera ochii, împiedicînd vederea semnalelor pe linie. Dar cînd te pricepi la treabă și ai pasiune pentru meserie nimic nu e greu. Datorită iscusinței și priceperii celor doi ceferiști, trenul a sosit la destinație fără nici un minut întirziere. La sosire în stația terminus mecanicul și fochistul Ștefan Gilescu coborîră veseli scările locomotivei, urînd drum bun celor din noua partidă de tranzit. Incă un examen privind regularitatea circulației fusese trecut cu succes.

...Tinărul fochist Ștefan Gilescu mai are o mare pasiune : sportul. De mic a început să-l atragă jocul de popice. Mai tirziu, în orele libere, a început să se pregătească, fiind ajutat de popicarii cu mai multă experiență ca Alexandru Ralea, Traian Vrabciu și alții. După cițiva ani Ștefan Gilescu devine omul de bază al echipei de popice a asociației sportive Rapid-Buzău, ca mai tirziu să fie titular în selecționata orașului. Pe orice muncitor din depoul Buzău dacă il vei intreba de „Fane", așa cum ii spun ei, iți va răspunde prompt:

— E băiat bun, muncitor. Noi il iubim și ne mindrim cu el.

Și pe bună dreptate. Lună de lună comunistul Ștefan Gilescu este fruntaș în producție, iar prin rezultatele muncii sale contribuie la succesele intregului colectiv de muncă al depoului Buzău, care an de an se numără printre depourile fruntașe din țară.

C. NICULESCU-coresp.

CÎND SE LUCREAZĂ CU JUMĂTĂȚI DE MĂSURĂ...

Clubul sportiv școlar din București și-a încheiat activitatea pe anul 1962 cu un bilanț satisfăcător. Echipele clubului au reușit să se claseze pe locul I în campionatele juniorilor la atletism, natație, baschet (f), handbal (b), rugbi, sporturi nautice și gimnastică (f); 91 de școlari aparținînd acestui club s-au numărat printre campionii țării la juniori și chiar la seniori; au fost corectate 28 de recorduri republicane de juniori și copii; în sfîrșit, aproape 300 de sportivi de la C.S.Șc. care au depășit vîrsta junioratului au fost promovați în diferite cluburi, iar unii dintre ei joacă chiar în primele formații...

Dar cu aceasta antrenorii Clubului sportiv școlar nu s-au achitat integral de obligațiile lor. În unele cazuri, ei s-au limitat la atribuțiile strict profesionale, neglijind un aspect esențial al muncii lor: acela al educației sportivilor pe care îi pregătesc.

În cele ce urmează ne vom referi la un singur aspect al muncii de educație, specific, de altfel, membrilor acestui club. Este vorba de urmărirea situației la învățătură... Desigur, marea majoritatea a membrilor Clubului sportiv școlar este alcătuită din elevi conștiincioși, care știu să-și organizeze activitatea, care prețuiesc timpul lor liber. Pentru această categorie de tineri, prima îndatorire — așa cum este și firesc — rămîne învățătura, pentru a deveni oameni de nădejde ai societății noastre noi. Cînd în secție ai astfel de elevi, cu un dezvoltat simț de răspundere față de ei și față de societate, munca antrenorului este mai atrăgătoare și implicit mai rodnică.

La același club intîlnim însă și cazuri (este foarte adevărat puține) de elevi certați cu cartea, de tineri mai puțin perseverenți și mai puțin conștienți privind obligațiile ce le au, care dau de furcă și școlii și familiei. Există la această categorie de tineri tendința de a se complace în mediocritate, de a învăța pentru o notă de trecere, de obicei la limita de jos, de a-și irosi vremea, de a fi lipsiți de modestie. Insuficient supravegheați, astfel de tineri pot înregistra ușor „accidente" la învățătură. **Nicolae Stanciu, Toma Ionescu, Ana Stan** (atletism), **Paraschiv Marian** și **Ion Lepădătescu** (polo), **Ion Stănescu** (volei), fac parte din această categorie. Corigenți la una sau la mai multe materii, acești tineri au fost suspendați din activitatea sportivă a clubului pînă la îmbunătățirea situației lor școlare. Măsura este logică. Altfel răul nu poate fi îndreptat. Ne întrebăm însă: de ce a trebuit să se ajungă aici? N-ar fi fost mai ușor pentru antrenori ca urmărind îndeaproape și modul cum învață elevii respectivi să tragă din timp „semnalul de alarmă"? Nu cumva o legătură mai strînsă cu școala și familia ar fi prevenit asemenea accidente? Oare o atitudine mai puțin concesivă față de elevii slabi la învățătură nu i-ar fi scutit pe antrenori de astfel de surprize?...

Faptele dovedesc că neglijarea acestui aspect esențial al muncii lor au manifestat-o, de o vreme încoace, cîțiva dintre antrenorii cei mai cunoscuți și mai apreciați ca de pildă **Nicolae Păiș, Constantin Spiridon, Felicia Iovănescu** și **Ștefan Hărgălaș.** Alți antrenori — contrazicînd recomandațiile conducerii clubului — n-au ținut o legătură permanentă cu școala, n-au urmărit cu regularitate situația la învățătură a elevilor respectivi. Este cazul antrenorilor **L. Pandele** și **Eustațiu Mărgărit.**

Ne vom opri aici cu exemplele, apreciind că antrenorii amintiți mai sus au suficientă experiență pentru a-și corecta, în viitor, stilul de muncă. Ei trebuie să manifeste interes nu numai pentru latura pur tehnicistă a activității pe care o desfășoară, ci și pentru cea pedagogică, la fel de importantă. Cei care nu au făcut încă totul la acest capitol, ar putea să se străduiască să realizeze mai mult (ce au de spus tov. **Cornel Bîrsănescu** și **Vasile Ruja**, de pildă?).

Antrenorii Clubului sportiv școlar se pot declara mulțumiți de munca lor numai atunci cînd elevii pe care îi pregătesc se vor număra printre fruntași la învățătură și sport. Practica unor antrenori de a mai lucra cu jumătăți de măsură, de a se preocupa doar de obținerea de performanțe sportive trebuie eliminată cu desăvîrșire.

TIBERIU STAMA

Recenzie

E. SIMONOV: Oameni și munți

Alături de „Tigrii din Himalaya" și „Inálta aventură", lucrarea ziaristului sovietic Evgheni Simonov *„Oameni și munți"* se situează printre cele mai reușite opere ale genului.

Subiectul lucrării : cucerirea celui mai înalt vîrf al munților Tian-Șan, Piscul Victoriei. Cucerirea acestui vîrf de peste 7000 de metri — „piscul nevăzut" sau „piscul fără adresă" cum l-au denumit in mod sugestiv alpiniștii — s-a început, cu un secol în urmă, de renumitul om de știință rus, botanistul Semenov. Au urmat alte expediții îndrăznețe conduse de alpiniști încercați, printre care Rațek și Kolokolnikov. Fiecare dintre aceștia

și-au adus, la vremea lor, o prețioasă contribuție la escaladarea faimosului pisc.

Acțiunea a fost încununată de succes în anul 1956, cînd a fost organizată o nouă expediție cu participarea unor alpiniști fruntași de la Spartak și Clubul alpin din Kazahstan. Expediția a reușit să ajungă pe cel mai nordic vîrf al masivului...

De remarcat faptul — nu lipsit de importanță — că autorul a luat și el parte la această ultimă expediție, astfel că multe din episoadele lucrării, povestire despre temeritate și prietenie, despre perseverență și dragoste de patrie, conțin elemente autentice, de un intens dramatism.

Tradusă cu multă grijă pentru fiecare detaliu, pentru fiecare expresie, lucrarea „Oameni și munți" apărută în editura Uniunii de Cultură Fizică și Sport se citește cu interes de la prima și pînă la ultima ei filă. Venită să îmbogățească literatura de specialitate, lucrarea lui E. Simonov nu poate lipsi din biblioteca nici unui iubitor al turismului, al drumeției de munte.

Vă prezentăm aspecte de la

Școala sportivă experimentală „Viitorul"

CLASELE...

...sint de fapt săli de sport. Mari, luminoase, înzestrate cu cele mai moderne aparate. Nici nu-i de mirare : Școala sportivă experimentală „Viitorul" funcționează pe lingă *Centrul de antrenament „23 August"*. Majoritatea elevilor însă, le numesc totuși clase. „Sintem în clasa maestrului *Victor Cincă*" — spun ei cu mîndrie. Sau : „În clasa maestrului *Mihai Raica*". „A profesorului *Mircea Bădulescu*" ș.a.

Aici învață alfabetul sportului sute de tineri și tinere din diferite școli și întreprinderi bucureștene. Aici își desfășoară activitatea zeci de profesori de educație fizică. Tinerii absolvenți I.C.F. își „văd" elevii în perspectiva anilor. Și-i imaginează de pe acum campioni și recordmani. Le aprind la această vîrstă fragedă flacăra pasiunii pentru sport. E un lucru bun, fiindcă tinerii învață cu mai multă seriozitate cînd în fața lor este mereu prezent idealul pe care nutresc să-l îndeplinească.

CE „MATERII" SE PREDAU ?

ATLETISM. Secția cuprinde un număr de 9 profesori de educație fizică. Cum s-ar spune „proba și antrenorul". Ei aplică cele mai noi metode de lucru cu sportivii și folosesc cele mai moderne mijloace de antrenament (exerciții izometrice, antrenamentul in circuit etc.). Elevii au caiete speciale de antrenament, în care recordurile personale sînt subliniate cu creion roșu. Am notat cîteva din ele : *Vasilica Alecu* clasa a IX-a școala medie nr. 23 – 8,7 pe 60 m, *Dumitra Radu* clasa a X-a școala de 8 ani nr. 87 — 1,32 m la înălțime, *Virgil Porojan* anul II șc. profesională Electromagnetica — 11,7 pe suta de metri ș.a.

GIMNASTICĂ. Aici, sportivii sînt împărțiți în două grupe : începători și avansați. Primii sînt elevi în clasele a V-a și lucrează intens la exercițiile impuse la sol, categoria copii. Micii gimnaști au multă ambiție, iar antrenorul multă răbdare. Cei mai buni : *Ion Toma, Nicolae Dobre* și *Dan Grecu* de la școala de 8 ani nr. 49.

Echipa celor avansați este campioana Capitalei la categoria a II-a juniori. Din rindul ei fac parte *Nicolae Achim* — cel mai bun elev la învățătură din clasa a VII-a a școlii medii nr. 29, *Octavian Anghel* și *Mihai Trucă*, coleg de clasă cu primul.

FOTBAL. Selecționarea tinerilor fotbaliști a dat mult de furcă antrenorilor. Trierea a fost dificilă (s-au prezentat aproape 2 000 de copii) și au fost aleși cei mai buni din cei buni. Acum secția de fotbal a Școlii sportive „Viitorul" are patru echipe înscrise în campionat. Două în campionatul de copii al Capitalei (una este fruntașă în clasamentul seriei I), iar două activează în campionatul orășenesc, respectiv republican de juniori. Pînă la începerea sezonului competițional, lecțiile tinerilor fotbaliști sînt axate pe exerciții tactice și de mobilitate.

HALTERE. La „clasa" maestrului *Nicolae Amzuică* s-au înscris elevii care vor să ajungă oameni puternici. Au lucrat întîi la gantere mici. Apoi, la flexor și hectometre. Iar după cîteva luni de haltere s-au aliniat (ca în prima zi) în fața uriașei oglinzi din sală. Dar, n-au mai... încăput toți. Umerii colegilor au scos pe cițiva elevi afară din rama oglinzii. Un exemplu : *Alexandru Marinescu* elev în anul II la Centrul școlar profesional de construcții. Are 56 kg dar ridică 200...

BOX. Viitorii pugiliști sînt pregătiți de prof. *Teodor Niculescu*. Au o sală de antrenament ultramodernă și sperăm să-i vedem în curind evoluînd în ringul de la Floreasca.

LUPTE. Secția este condusă de *Francisc Cocoș*. Sala în care se desfășoară antrenamentele este acoperită de la un cap la altul cu zeci de saltele. Experiența antrenorului și elanul elevilor se reflectă în rezultatele frumoase obținute.

★

Spuneam la început că Școala sportivă experimentală „Viitorul" funcționează pe lingă Centrul de antrenament „23 August". Acest lucru dă posibilitate profesorilor să colaboreze strins cu cabinetele științifice de aici. Astfel, pregătirea fizică multilaterală a sportivilor este urmărită îndeaproape prin cabinetul medical, cabinetul de psihologie, cabinetul de fiziologie ș.a.

În asemenea condiții, performanțele se impun !

V. TOFAN